

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חטאת היחיד שכפרו בעליה - מתה, ושל צבור - אינן מתות.	[ת"ק]											מ
ימותו.	רבי יהודה:											טו.
מה מצינו בילד חטאת, ובתמורת חטאת, ובחטאת שמתו בעליה - דברים אמורים ביחיד ולא בצבור, אף שכפרו בעליה ועיברה שנתה - ביחיד דברים אמורים, ולא בצבור.	ר"ש:											טז.
מהו אומר (ויקרא ד') חטאת יביא? מנין למקדיש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה קיימת, והרי שתיהן עומדות, מנין שאיזו מהן שירצה יביא - ת"ל חטאת יביא, יכול יביא שתיהן - ת"ל יביאנה - אחת ולא שתיים.	ת"ר:											טז.
ואתה שניה מה תהא עליה?												טז.
תרעה	רב המנונא - תניא - ר' יהודה:											טז.
תמות.	רבי שמעון:											טז.
ומי אמר ר' יהודה תרעה? והא ר' יהודה, תמות שמעינן ליה												טז.
איפוך: רבי יהודה אומר תמות, ר' שמעון אומר תרעה.												טז.
ומי אמר ר"ש תרעה? והא אמר רבי שמעון חמש חטאות מתות												טז.
אלא לעולם לא תיפוך, ולא קשה, כאן - באבודה בשעת הפרשה, כאן - באבודה בשעת כפרה.												טז.
ואיבעית אימא: אידי ואידי בשעת הפרשה, ולא קשה, הא - רבי יהודה אליבא דרבי, הא רבי יהודה אליבא דרבנן.												טז.
ומי איכא למאן דאמר חטאת ציבור שכפרו בעלים - מתה?												טז.
(עזרא ח') הבאים משהבי בני הגולה הקריבו עולות פרים שנים עשר אילים תשעים ושישה כבשים שבעים ושבעה שעירי צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה לה.	והתניא, כיוצא בו א"ר יוסי:											טז.
וחטאת מי קרבה עולה?												טז.
כי עולה, מה עולה אינה נאכלת - אף חטאת אינה נאכלת	רבא:											טז.
על עבודה זרה הביאים.	שהיה רבי יוסי אומר:											טז.
על עבודה זרה שעשו בימי צדקיהו.	רב יהודה אמר שמואל:											טז.
קא סלקא דעתין למאן דאית ליה חטאת צבור שנתכפרו בעליה - מתה, אית ליה נמי חטאת צבור שמתו בעליה מתה, והא הכא - דמתו בעליה, וקא קרבה												טז.
אפילו למאן דאמר חטאת צבור שכפרו בעליה - מתה, חטאת צבור שמתו בעליה - אינה מתה לפי שאין הצבור מתיים.	רב פפא:											טז.
מנא ליה לרב פפא הא?												טז.
אי נימא משום דכתיב (תהלים מ"ה) תחת אבותיך יהיו בניך												טז.
אי הכי, אפי' יחיד נמן												טז.
אלא היינו טעמא שאין הציבור מתיים - דגמרינן משעירי רגלים וראשי חדשים, דאמר רחמנא אייתניהו מתרומת הלשכה, ודלמא מתו מרייהו דהני זוזי? אלא לאו ש"מ - אין הצבור מתיים.												טז.
ואיבעית אימא: כי אקרובינהו להני חטאות - אחיי אקריבינהו, דכתיב (עזרא ג') ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסודו בעיניהם זה הבית בוכים בקול גדול ורבים בתרועה.												טז.
ודילמא הנך מיעוטא?												טז.
לא מצית אמרת, דכתיב (עזרא ג') ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם.												טז.
והיכי מקרבי להו? והרי מזידין הון												טז.
הוראת שעה היתה	רבי יוחנן:											טז.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי, בשלמא פרים ושעירי - כנגד שנים עשר שבטים, אלא אילים וכבשים כנגד מיל? אלא - הוראת שעה היתה.												
משמת יוסף בן יועזר איש צרידה ויוסף בן יוחנן איש ירושלים בטלו האשכולות איש שהכל בו	תנן התם:										◊	
כל אשכולות שעמדו להן לישראל מימות משה עד שמת יוסף בן יועזר היו למדין תורה כמשה רבינו, מכאן ואילך לא היו למדין תורה כמשה רבינו.	רב יהודה אמר שמואל:										◊	
שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה	והאמר רב יהודה אמר שמואל:									⌚	◊	
דאישתכח אשתכח, ודגמירן להו - הוּ גמירי כמשה רבינו.										!	◊	
משמת משה, אם רבו מטמאין - טמאו, אם רבו טהורין - טהרו	והא תניא:									⌚	◊	
ליבא דאימעט, מיגמר - הוּ גמירי להו כמשה רבינו.										!	◊	
כל אשכולות שעמדו לישראל מימות משה עד שמת יוסף בן יועזר איש צרידה לא היה בהם שום דופי, מכאן ואילך היה בהן שום דופי.	במתניתא תנא:										◊	
מעשה בחסיד אחד שהיה גונח מלבו, ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שיינק חלב רותח שחרית, והביאו עז וקשרו לו בכרעי מיטתו, והיה יונק ממנה חלב, למחר נכנסו חביריו לבקר, כיון שראו העז אמרו ליסטים מזויין בתוך ביתו, ואנו נכנסים לבקר? ישבו ובידקו ולא מצאו בו עון אלא של אותה העז בלבד. ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני בעצמי שאין בי עון, אלא של אותה העז בלבד, שעברתי על דברי חבירי, שהרי אמרו חכמים אין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל.	והתניא:									⊙	⌚	◊
וקי"ל, כל היכא דאמר מעשה בחסיד אחד - או ר' יהודה בן בבא או ר' יהודה בר אילעאי, ורבנן בתר יוסף בן יועזר איש צרידה דרי דרי הוּ											⌚	◊
דופי של סמיכה קתני.	רב יוסף:										!	◊
והא יוסף בן יועזר גופיה מיפליג פליג בסמיכה											⌚	
כי איפליג בה - בסוף שניה, דבצר ליבא.											!	